

Πρὸς τοὺς οὗτος ὁ Παρίων μετέφρασεν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ—Dialecticam S. Io. Damasceni—Doctrinas XXIV Dorothei archimandritæ. (ἐτυπώθησαν ἀμφότερα ἐν Παρίσις 1579 εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Πατέρων τομ. Α' καὶ Β').—Compendium Rhetoricæ Hermogenicæ.—Vitam S. Symeonis.

Ὁ Ἀρμελίος (Bibliotheca Benedicto-Cassinensi I, σελ. 223) ἀποδίδωσιν εἰς τοῦτον καὶ τὰς ἐξῆς δύο μεταφράσεις—De translatione S Georgii—De translatione brachii ejusdem Sancti ὁ Μάρφριος ὁμοῦς, ἄγνωστον πῶς στριζόμενος, ἀποδίδωσι ταῦτα εἰς τὸν ἐκ Μεδιολάνων Ἀββᾶν Ἰσίδωρον (*).

Θεοφάνης Μηδείας.

Μέγας ῥήτωρ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, εἶτα δὲ μητροπολίτης Μηδείας προχειρισθείς. Ἦτο σύγχρονος καὶ οἰκεῖος Γενναδίου τῷ Σχολαστίῳ, μεθ' οὗ διατίθει ἐπιστημονικὴν ἀλληλογραφίαν.

Συγγράμματα.

—Δόγος ἀποδεικνύων ὅτι τοῦ ἀνθρωπείου σπέρματος ἀψύχου καταβλήθηντος, τῇ δὲ πραγματικῇ αὐτοῦ δυνάμει συμπέξαντος ἐν τῇ μήτρῃ τὸ ἔμβρυον ἐνίησιν αὐτῷ τὴν ψυχὴν. (Συνεξεδόθη τῇ λογικῇ τοῦ Βλεμμύδου ἐν Λειψία τῷ 1781 ὑπὸ Παναγιώτου Χατζῆ-Νίκου).

—Πρὸς τὸν πανευγενέστατον κύριον Γεώργιον Ῥαοῦλ ἀποβαλόντα τὸν καμφιλτατὸν υἱὸν αὐτοῦ Μιχαήλ.

—Πρὸς τὸν αὐτὸν Ῥαοῦλ περὶ φιλοπτωχίας.

—Ἐπιστολαὶ πρὸς διαφόρους (*).

Νικόλαος Ἀκτιακός.

Ἐγεννήθη ἐν Λευκάδι, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄλωσιν τῆς νήσου καὶ τὸν ὄλεθρον πάντων τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, κατέφυγεν εἰς Ἰταλίαν καὶ πρῶτον μὲν διέτριβεν ἐν Φλωρεντίᾳ, εἶτα δ' ἐν Φεβράρια, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ἐκτικὸς, ταφεὶς ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ἁγίου Δομενίκου. Ποντικὸς ὁ Βερδύνιος, ἐπίστημος πολλῶν Ἑλληνικῶν καὶ Λατινικῶν ποιημάτων συγγραφεὺς, μαθητὴς τοῦ Ἀκτιακοῦ διατελέσας, ἀποστρέφεται πρὸς τὸν διδάσκαλόν του διὰ τῆς ἐξῆς ἐπιστολῆς ἀποστροφῆς (**):

« Φεῦ, διδάσκαλε ποθεινότετε, σὲ μὲν αἰεὶ Μοῦσαι πενήθουσιν,
 » ἐμὲ δὲ ἀπ' Ἠλυσιῶν, ἢ ἀπὸ κύκλου Σελήνης πρόσβλεψον, ὡς τῆν
 » σουτοῦ μνήμην οὐ παύσομαι περιάδων (**).

(*) Fabricii, Bibliotheca Græca, XII, σελ. 222.

(**) Fabricii, XII, σελ. 222. Lambecii Commentaria Biblioth. Vindobonnæ.

(*) Μουστοξύδου, Ἑλληνομνήμων. σελ. 380.

(**) «Hec præceptor clarissime, Musæ semper te lugebunt. Aspice me ex Elysiis vel orbe Lunæ, quæ tuam memoriam non cesso prædicare. (Declat. σελ. 167).